U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **Ing. J. K.,** zast. Ing. J. M., daňovým poradcem, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2015, č. j. 40132/15/5300-22443-702189, o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, pod sp. zn. 59 Af 7/2016,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Návrhem ze dne 24. 8. 2018, který byl Nejvyššímu správnímu soudu Krajským soudem v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci (dále „krajský soud"), postoupen dne 30. 8. 2018, se žalobce domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích"). Konkrétně tvrdí, že dne 21. 1. 2016 krajský soud vynesl rozsudek ve věci sp. zn. 59 Af 7/2016, přitom do dnešního dne (tj. 24. 8. 2018) nebyl rozsudek daňovému poradci doručen v souladu s § 3 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu. Žalobce proto požaduje, aby Nejvyšší správní soud určil krajskému soudu lhůtu, ve které bude rozsudek doručen.

[2] K návrhu se vyjádřila předsedkyně senátu, který v uvedené věci rozhodoval, s tím, že rozsudek z uvedeného data č. j. 59 Af 7/2016 - 28 byl veřejně vyhlášen při jednání, kterého se zástupce žalobce i žalobce osobně účastnili; písemné vyhotovení rozsudku bylo provedeno dne 23. 6. 2016; téhož dne kancelář písemné vyhotovení rozsudku doručila daňovému poradci prostřednictvím držitele poštovní licence na adresu X, X. Soud nedoručoval rozsudek do datové schránky daňového poradce z důvodu, že v minulosti (konkr. dne 29. 2. 2016 a dále též dne 23. 5. 2016), tedy pouhý měsíc před doručováním

výše uvedeného rozhodnutí, o které se jedná, provedl soud lustraci datové schránky Ing. M.; tato lustrace byla však negativní, daňový poradce neměl ani jako podnikající fyzická osoba datovou schránku zpřístupněnu. Na adresu X, X přitom krajský soud doručoval úspěšně jak vyjádření žalovaného k žalobě, tak i předvolání k ústnímu jednání. Zástupce žalobce na tyto písemnosti reagoval, a to i když byly doručeny fikcí (zástupce žalobce jejich převzetí nestvrdil podpisem a byly mu vhozeny do schránky). Krajský soud podotýká, že návrh uplatněný s odstupem více než dvou let po konání ústního jednání, při němž byl rozsudek vyhlášen v přítomnosti žalobce i jeho zástupce, se jeví jako účelový.

[3] Návrh není důvodný.

[4] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[5] Nejvyšší správní soud ověřil skutečnosti uváděné krajským soudem v soudním spise a neshledal v nich s obsahem spisu rozpory. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že krajský soud nebyl v případě žalobce nečinný. Soud, jak vyplývá z předloženého spisového materiálu, ze zcela pochopitelných důvodů doručoval písemné vyhotovení rozsudku v zákonné lhůtě na adresu daňového poradce, kterou sám uvedl a na které daňový poradce předchozí písemnosti přebíral. Za situace, kdy daňový poradce neměl zpřístupněnou datovou schránku, nelze krajskému soudu cokoli vytýkat. Dovolává-li se žalobce postupu dle daňového řádu, je třeba podotknout, že uvedený předpis pro doručování soudních písemností neplatí.

[6] Nejvyšší správní soud neshledal, že by krajský soud byl v řízení ve věci sp. zn. 59 Af 7/2016 nečinný. Jak vyplynulo ze soudního spisu, soud v zákonné lhůtě písemné vyhotovení rozsudku žalobci, resp. jeho zástupci doručil. Podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. září 2018

JUDr. Lenka Matyášová

Aprk 18/2018

předsedkyně senátu